

POSTANOWIENIE

Dnia 01 lutego 2018

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie : Przewodniczący : SSR Barbara Civińska

Protokolant : Mateusz Rutkowski

po rozpoznaniu w dniu 01 lutego 2018r. w Warszawie na rozprawie sprawy

z wniosku R. B. z udziałem P. B. (1)

o zmianę kontaktów z małoletnimi P. B. (2) i K. B.

oraz z wniosku P. B. (1) z udziałem R. B.

o zmianę kontaktów z małoletnimi P. B. (2) i K. B.

oraz z urzędu **o ograniczenie władzy rodzicielskiej obojga rodziców** nad małoletnimi P. B. (2) i K. B.

postanawia :

1) uchylić pkt 3 wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07.05.2012 r. w sprawie o rozwód syg. akt VII C 877/09, w którym ustalone były kontakty P. B. (1) z małoletnimi P. B. (2) i K. B.,

2) ustalić, że P. B. (1) będzie się spotykał z małoletnim synem **P. B. (2)** ur. (...) w pierwszą sobotę miesiąca oraz w każdą trzecią niedzielę miesiąca w godzinach 14.00-18.00 poza miejscem zamieszkania małoletniego i bez obecności matki odbierając go z jego miejsca zamieszkania i odwożąc go tam z powrotem ,

3) ustalić, że P. B. (1) będzie się spotykał z małoletnim synem **K. B.** ur. (...) w drugą sobotę miesiąca oraz w każdą czwartą niedzielę miesiąca w godzinach 14.00-18.00 poza miejscem zamieszkania małoletniego i bez obecności matki odbierając go z jego miejsca zamieszkania i odwożąc go tam z powrotem,

4) ustalić ponadto, iż ojciec będzie kontaktował się 1 raz w tygodniu mailowo lub telefonicznie z każdym z synów,

5) zobowiązać R. B. do przekazywania ojcu każdego z synów na wyżej ustalone kontakty bezpośrednie oraz polecenia każdemu z synów za każdym razem, iż ma w czasie kontaktów spędzić cały czas kontaktu z ojcem i stosować się poleceń ojca bez protestów i dyskusji,

6) zagrozić R. B. nakazanie zapłaty na rzecz P. B. (1) kwoty po 300 złotych jeżeli każdorazowo bezpośredni kontakt ojca z synem nie zostanie prawidłowo zrealizowany,

7) w pozostałym zakresie wnioski stron o zmianę kontaktów oddalić,

8) **ograniczyć władzę rodzicielską matki R. B.** poprzez :

a) zobowiązanie jej do podjęcia w terminie miesiąca i kontynuowania przez okres 2 lat terapii indywidualnej nakierowanej na uporządkowanie zachowań i emocji, rezygnację z agresji, rezygnację ze stosowania przemocy i niszczenia więzi rodzinnych oraz uzależniania dzieci od siebie, zobowiązując do stawienia się do psychologa lub terapeuty z dwoma opiniami biegłych wydanymi w niniejszej sprawie (opinia (...) oraz opinia biegłych psychologa D. K. i psychiatry .B. J.),

b) zobowiązanie R. B. do zapewnienia w terminie 1 miesiąca terapii indywidualnej każdemu z synów osobno przez okres 2 lat zobowiązując do przedstawienia terapeutę 2 opinii biegłych wydanych w tej sprawie celem poprawy stanu emocjonalnego małoletnich i odbudowania ich prawidłowej relacji z ojcem, oraz do podania ojcu wiadomości o miejscu terapii synów i osobie prowadzącej, przy założeniu że ojciec zgłosi się także do tego terapeuty i będzie mógł zacząć terapię z każdym z synów w czasie w którym terapeuta uzna to za możliwe i zgodne z dobrem małoletnich,

c) obowiązki opisane w pkt 8 a i b poddać nadzorowi kuratora sądowego, którego nadzór ustanowić w formie ograniczenie władzy rodzicielskiej R. B. nad małoletnimi P. B. (2) i K. B.,

9) na podstawie art. 109 § 2 pkt 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zobowiązać każdego z małoletnich to jest : P. B. (2) i K. B. do udziału w terapii psychologicznej opisanej w pkt 8 b oraz do wyjścia i przebywania pod opieką ojca w czasie kontaktów ustalonych w pkt 2 i 3 oraz do okazywania w tym czasie ojcu szacunku i posłuszeństwa i wykonywania jego wszystkich poleceń,

10) kosztami postępowania obciążyć strony po połowie i nakazać pobrać od R. B. i od P. B. (1) kwoty po 1.025,33 (jeden tysiąc dwadzieścia pięć złotych, trzydzieści trzy grosze) tytułem pokrycia kosztów wydanych w sprawie dwóch opinii biegłych (926,36 zł. opinia biegłych psychologa D. K. i psychiatry .B. J., 1124, 30 zł. opinia (...)),

11) przyznać wynagrodzenie adw. P. R. prowadzącemu kancelarię w W. pod adresem ul. (...) w kwocie 240 (dwieście czterdzieści) złotych plus VAT, które to wynagrodzenie wypłacić ze Skarbu Państwa celem pokrycia kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu R. B., przejmując w tym zakresie koszty postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 7 marca 2013 roku (data prezentaty) R. B. wniosła o zmianę kontaktów P. B. (1) z małoletnimi synami P. B. (2) i K. B. poprzez zawieszenie lub skrócenie poprzednio ustalonych spotkań, uzasadniając to negatywnym wpływem ojca na dzieci, agresją i złym zachowaniem ojca (k. 1-8, 70-74, 75-77 wniosek)

Pismem z dnia 14 czerwca 2013 roku (data prezentaty) P. B. (1) wniósł o zmianę dotychczasowego jego sposobu spotkań z małoletnimi synami tak, aby odbywały się one bez obecności matki w obecności kuratora sądowego. (k. 1-3 akt o sygn. VI Nsm 559/13 wniosek). Sprawa o sygn. akt VI Nsm 559/13 postanowieniem z dnia 26 listopada 2013 roku połączona została do wspólnego prowadzenia i rozstrzygnięcia ze sprawą niniejszą pod wspólną sygn. akt VI Nsm 240/13 (k. 85 akt o sygn. VI Nsm 559/13 postanowienie).

W toku niniejszego postępowania tut. Sąd kilkakrotnie wydawał postanowienia o udzieleniu uczestnikom postępowania zabezpieczenia roszczenia.

W pierwszym postanowieniu zabezpieczającym z dnia 05 marca 2014 roku zmienione zostały zasady kontaktów ojca P. B. (1) z małoletnimi synami P. B. (2) i K. B., które zostały uprzednio określone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07 maja 2012 roku w sprawie o rozwód, sygn. akt VII C 877/09, z ustaleniem, iż będą się odbywały w weekendy poza miejscem zamieszkania dzieci i bez obecności matki pod nadzorem kuratora sądowego w (...) Centrum (...) przy ul. (...) w W. (k. 173-178). Postanowienie to zostało po rozpoznaniu zażalenia uchylone przez Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 21 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt VI Cz 776/14 do ponownego rozpoznania. (k. 329-335)

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2014 roku tut. Sąd zabezpieczył kontakty ojca P. B. (1) z dziećmi w okresie wakacji 2014 r., zmieniając w tym zakresie kontakty określone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7.05.2012 roku w sprawie o rozwód sygn. akt VII C 877/09 oraz w postanowieniu zabezpieczającym wydanym w tej sprawie z dnia 05.03.2014 roku (k. 217).

W kolejnym postanowieniu zabezpieczającym z dnia 13 lutego 2015 roku wydanym w niniejszej sprawie ustalone zostały ponownie kontakty ojca P. B. (1) z małoletnimi synami P. B. (2) i K. B. na czas trwania postępowania w ten sposób, że kontakty określone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7.05.2012 roku w sprawie o rozwód sygn. akt VII C 877/09 będą się odbywały poza miejscem zamieszkania dzieci i bez obecności matki dzieci w każdą trzecią niedzielę miesiąca w godzinach 10.00 – 16.00 oraz w każdą pierwszą sobotę miesiąca w godzinach 10.00 – 16.00 w ten sposób, że w sobotę ojciec miał zabierać dzieci na basen i zapewnić im posiłek, zaś w niedzielę zabierać je do kościoła oraz do MC D. na posiłek. Ustalono również, że przez pierwsze 4 spotkania przy odbiorze dzieci będzie uczestniczył kurator sądowy. R. B. zobowiązana była do wydawania synów ojcu odpowiednio przygotowanych, wyprowadzenia ich o ustalonej godzinie na rozpoczęcie spotkania przed klatkę schodową bloku i oddania pod opiekę ojcu bez żadnych komentarzy czy uwag. Ojciec zobowiązany został do przejęcia i zapewnienia dzieciom opieki, atrakcji i posiłku na tak ustalony czas na własny koszt oraz do odprowadzenia synów po zakończonym spotkaniu do miejsca ich zamieszkania pod drzwi klatki schodowej bloku, w którym mieszkają. Ponadto oboje rodzice zostali zobowiązani do podjęcia terapii z dziećmi co najmniej raz w miesiącu w poradni (...) lub innej instytucji świadczącej pomoc rodzinie (k. 390-391). Postanowieniem z dnia 10 lipca 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nsm 782/15 tutejszy Sąd postanowił zagrozić R. B. nakazaniem zapłaty kwoty 200 (dwieście) złotych na rzecz P. B. (1) za każde naruszenie obowiązku określonego w punkcie 4 postanowienia tutejszego Sądu z dnia 13 lutego 2015 roku w sprawie sygnatura akt VI Nsm 240/13 jeżeli nadal nie będzie skutecznie przekazywać małoletnich pod opiekę ojca w czasie ustalonych kontaktów (k. 646 wydruk postanowienia). Postanowienie zabezpieczające z dnia 13 lutego 2015 roku zostało uchylone w zakresie kontaktów ojca z dziećmi postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie o sygn. akt VI Cz 352/15 do ponownego rozpoznania (k. 592).

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2015 r. wydanym w niniejszej sprawie ustalone zostało, że kurator sądowy nadal będzie obecny przy kontaktach ojca z dziećmi (k. 523-524). Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2015 roku Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił zażalenie R. B. na ww. postanowienie (k. 730-732).

Postanowieniem z dnia 15 października 2015 r. tut. Sąd postanowił niniejszą sprawę z urzędu prowadzić jako o ograniczenie władzy rodzicielskiej obojga rodziców nad małoletnimi P. i K. B. (e-protokół rozprawy z dnia 15 października 2015 r.)

Postanowieniem zabezpieczającym z dnia 15 października 2015 r. wydanym w niniejszej sprawie ustalone zostało, iż na czas trwania postępowania kontakty ojca z małoletnimi P. B. (2) i K. B. będą się odbywały w każdą pierwszą i trzecią sobotę miesiąca w godzinach 11.10 – 13.10 bez obecności matki dzieci R. B. na terenie Niepublicznej (...) pod adresem ul. (...) w W., zobowiązując matkę R. B. do dowiezienia dzieci na godzinę 11.00 do tej poradni, zaś ojca do odwiezienia dzieci po spotkaniu do ich miejsca zamieszkania, zmieniając tym samym tymczasowo kontakty określone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7.05.2012 roku w sprawie o rozwód sygn. akt VII C 877/09. Ponadto tut. Sąd na czas trwania postępowania postanowił ograniczyć władzę rodzicielską obojga rodziców poprzez zobowiązanie ich do podjęcia terapii rodzinnej (wspólnych spotkań z psychologiem co dwa tygodnie) lub wspólnego udziału w warsztatach o komunikacji zmieniając w ten sposób pkt 6 postanowienia z dnia 13.02.2015 r., który to obowiązek poddany został nadzorowi kuratora sądowego ustanowionego na czas trwania postępowania jako forma ograniczenia władzy rodzicielskiej. W wydanym orzeczeniu Sąd uchylił także pkt 1 postanowienia z dnia 02.06.2015r., w którym ustalona była obecność kuratora sądowego przy kontaktach ojca z małoletnimi P. B. (2) i K. B. ustalonych w poprzednim postanowieniu zabezpieczającym, które zostało już uchylone. (k. 674-675). Postanowieniem z dnia 6 maja 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Cz 134/16 Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił zażalenie R. B. na ww. postanowienie. (k. 790-794).

Postanowieniem zabezpieczającym z dnia 16 stycznia 2017 roku wydanym w niniejszej sprawie tut. Sąd postanowił ograniczyć możliwość utrzymywania kontaktów przez ojca P. B. (1) z jego małoletnimi synami P. B. (2) i K. B. do utrzymywania ich drogą elektroniczną przez pocztę elektroniczną dwa razy w tygodniu. (k. 903-911). Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Cz 202/17 Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił zażalenie P. B. (1) na ww. postanowienie. (k. 961).

Ostatecznie na rozprawie sądowej w dniu 1 lutego 2018 roku pełnomocnik wnioskodawczynie R. B. wniósł o ograniczenie kontaktów P. B. (1) z jego małoletnimi synami do utrzymania ich przez pocztę elektroniczną 2 razy w tygodniu oraz wniósł o przyznanie wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną z urzędu. Pełnomocnik uczestnika P. B. (1) wniósł zaś o ustalenie kontaktów małoletnich dzieci z ojcem w fundacji (...) nie rzadziej niż 2 razy w miesiącu oraz o zobowiązanie matki do przyprowadzania tam dzieci, podnosząc, że ojciec może odwozić dzieci, jeżeli matka się zgodzi. Wniósł on ponadto o obciążenie obojga rodziców kosztami, zobowiązanie matki do odbycia terapii, zobowiązanie matki do zapewnienia dzieciom terapii zgodnie z wnioskami opinii oraz odnośnie kontaktów (...) wniósł o zagrożenie uczestniczce postępowania R. B. nakazaniem zapłaty na rzecz P. B. (1) kwoty po 300 złotych za każde naruszenie obowiązku wynikającego z ustalenia tych kontaktów.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni P. B. (2) ur. (...) i małoletni K. B. ur. (...) pochodzą ze związku małżeńskiego R. B. i P. B. (1). Rodzice małoletnich w trakcie małżeństwa mieszkali osobno, gdyż nie potrafili dojść do porozumienia w sprawie miejsca zamieszkania, w wyniku czego R. B. mieszkała wraz z dziećmi w W. w mieszkaniu swojej matki, zaś P. B. (1) mieszkał na wsi ze swoimi rodzicami zaś wspólnie małżonkowie mieszkali w W. jedynie w czasie weekendów. W tym czasie P. B. (1) utrzymywał finansowo rodzinę na poziomie pozwalającym matce małoletnich na rezygnację z pracy zawodowej. (okoliczności bezsporne, ponadto k. 1019-1028 opinia I Opiniodawczego Zespołu (...))

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 7 maja 2012 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VII C 877/09 z powództwa R. B. przeciwko P. B. (1) o rozwód rozwiązał przez rozwód związek małżeński zawarty w dniu (...) roku pomiędzy P. B. (1) a R. B. z winy obu stron. W wydanym wyroku wykonywanie władzy rodzicielskiej nad ich małoletnimi dziećmi: K. B. i P. B. (2) powierzono matce, ograniczając władzę rodzicielską ojcu do współdecydowania w istotnych sprawach dzieci, takich jak: edukacja, leczenie, metody wychowawcze oraz ustalono miejsce pobytu małoletnich w każdorazowym miejscu zamieszkania matki. W pkt 3 sentencji wyroku ustalono kontakty ojca P. B. (1) z małoletnimi dziećmi w miejscu zamieszkania dzieci w każdą II sobotę i IV niedzielę miesiąca od godziny 10:00 do godziny 15:00, przy czym przez okres pierwszych 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia kontakty będą odbywały się w obecności kuratora sądowego na koszt matki, a w późniejszym okresie ustanawiając nadzór kuratora sądowego nad przebiegiem kontaktów. W wydanym wyroku ustalono również obowiązek alimentacyjny P. B. (1) wobec małoletnich synów (k. 78-79 wyrok)

Na skutek apelacji obu uczestników Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 8 maja 2013 roku, sygn. akt I ACa 1278/12 zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 maja 2012 roku wydany w sprawie o sygn. akt VII C 877/09 w punkcie trzecim w części w ten sposób, że ustalił, iż kontakty P. B. (1) z małoletnimi dziećmi K. B. i P. B. (2) odbywać się będą w miejscu zamieszkania dzieci w weekendy nieparzyste w soboty, a w weekendy parzyste w niedziele w godzinach od 10.00 do 18.00, przy czym przez okres pierwszych sześciu miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia kontakty będą odbywały się w obecności kuratora, a w późniejszym okresie pod nadzorem kuratora sądowego, obciążając obie strony w równych częściach kosztami kuratora (k. 78-79 wyrok)

Na podstawie orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 maja 2012 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VII C 877/09 prowadzone było postępowanie opiekuńcze w sprawie o sygn. akt VI Opm 91/11, w którym w sprawozdaniach kuratora opisywana była trudna sytuacja rodzinna. Postępowanie opiekuńcze prowadzone pod sygn. akt VI Opm 91/11 zostało umorzono postanowieniem z dnia 08 lipca 2015 r. z uwagi na fakt, iż po zmianie przepisów dotyczących kontaktów, brak było podstawy prawnej do dalszego prowadzenia nadzoru kuratora nad kontaktami.

Rodzice małoletnich K. B. i P. B. (2) są ze sobą silnie skonfliktowani i brak jest pomiędzy nimi współpracy na płaszczyźnie rodzicielskiej, nawet w sprawach błahych, dotyczących życia codziennego. Pozostają oni w bardzo złych relacjach i nie potrafią samodzielnie wyjść z tego konfliktu. Ojciec małoletnich zarzuca swojej byłej żonie, że utrudnia mu kontakty z synami, zaś matka małoletnich utrzymuje, że jej były mąż nęka ją psychicznie, wyzywa przy dzieciach w miejscach publicznych, grozi dzieciom, że je zabierze od matki lub umieści w rodzinie zastępczej. Ponadto R. B. zarzuca swojemu byłemu mężowi, że w 2009 roku wywiózł ich wspólne dzieci do oddalonego o 70 km miejsca

zamieszkania jego rodziców i twierdzi, że od tamtej pory dzieci nie chcą spotykać się z ojcem w obawie, że je zabierze od matki i nie odwiezie do domu. W toku niniejszego postępowania po ustaleniu w postanowieniu zabezpieczającym z dnia 05 marca 2014 roku, iż kontakty małoletnich z ojcem będą się odbywały poza miejscem zamieszkania dzieci i bez obecności matki pod nadzorem kuratora sądowego, w (...) Centrum (...) przy ul. (...) w W., powyższe postanowienie zabezpieczające nie było realizowane. Również, gdy następnie postanowieniem zabezpieczającym z dnia 13 lutego 2015 roku tut. Sąd ustalił na czas trwania postępowania inną formę kontaktów ojca z małoletnimi synami w obecności kuratora sądowego, szczegółowo opisując zachowania rodziców małoletnich, do których zostali zobowiązani, powyższe kontakty także nie były realizowane prawidłowo. Zdarzało się bowiem, że matka małoletnich nie wydawała ojcu dzieci na ustalone kontakty. W czasie powyższych wspólnych kontaktów dochodziło również pomiędzy rodzicami małoletnich do awantur. Z uwagi na to, że wcześniejsze formy uregulowania kontaktów ojca z małoletnimi synami nie były prawidłowo realizowane postanowieniem zabezpieczającym z dnia 15 października 2015 roku ustalono, że powyższe kontakty będą realizowane na terenie Niepublicznej (...). W okresie od listopada 2015 roku do maja 2016 roku odbyło się 9 spotkań ojca z synami. W czasie dwugodzinnych spotkań synowie nie nawiązywali kontaktu z ojcem, czytali książki i odrabiali lekcje, zaś P. B. (1), poza jedną dyskusją, nie potrafił nawiązać żadnej interakcji. Matka małoletnich przywoziła dzieci na spotkania i nie uczestniczyła w nich. Pomimo zaleceń pedagogów, aby ojciec małoletnich odwoził dzieci do domu każdorazowo po spotkaniu w poradni, P. B. (1) nie chciał odwozić synów do miejsca zamieszkania komunikacją miejską, zaś małoletni nie chcieli wsiadać do samochodu swojego ojca (argumentując swoje stanowisko strachem przed uprowadzeniem), w wyniku czego podczas jednego z kontaktów doszło między ojcem a dziećmi do ostrej wymiany zdań. Ponadto po wydaniu postanowienia zabezpieczającego rodzice małoletnich zgodnie z postanowieniem uczestniczyli indywidualnie w konsultacjach psychologicznych. Odbyły się jednak zaledwie dwie konsultacje R. B. w (...) Stowarzyszenia (...) pod kątem nierealizowania kontaktów ojca z dziećmi, zaś P. B. (1) odbył w ww. poradni jedynie trzy konsultacje z psychologiem pod kątem unormowania kontaktów z dziećmi. W dniu 29 kwietnia 2016 roku rodzice małoletnich odbyli konsultację pod kątem podjęcia mediacji rodzicielskich ukierunkowanych na poprawę komunikacji pomiędzy rodzicami oraz poprawę kontaktów między ojcem a dziećmi i obydwójce zgodzili się na zasady mediacji i przystąpili do procesu mediacyjnego. Po drugim spotkaniu ich spotkania mediacyjne zostały przerwane na wniosek psychologów ze względu na brak wywiązywania się ze wspólnych ustaleń przez R. B. oraz jej niskiej motywacji do pracy na rzecz poprawy relacji ojca z dziećmi. W czerwcu 2016 roku ustalono z kuratorem sądowym, że po wyjeździe na kolonie małoletni sami skontaktują się z ojcem i zaproponują kontakt z nim, jednakże nie przesłali oni żadnej propozycji ojcu, w wyniku czego jego kontakty z dziećmi od czerwca 2016 roku nie odbywały się. Ojciec małoletnich zaczął przychodzić pod drzwi wejściowe mieszkania, w którym mieszkają małoletni, a także pod szkołę, w której uczy się małoletni P. oraz na zebranie rodziców w szkole, do której uczęszcza małoletni P.. Po wydaniu postanowienia zabezpieczającego z dnia 16 stycznia 2017 roku, w którym ograniczono możliwość utrzymywania kontaktów przez ojca P. B. (1) z jego małoletnimi synami do utrzymywania ich drogą elektroniczną przez pocztę elektroniczną ani ojciec ani również jego synowie nie przesyłali do siebie żadnych wiadomości za pomocą poczty elektronicznej. Ojciec małoletnich nie kontaktował się również z byłą żoną w sprawie synów i nie dowiadywał się o ich aktualnej sytuacji. Był on obecny na rozdaniu świadectw w szkole, do której uczęszczali małoletni. (e-protokół rozprawy z dnia 16 grudnia 2016 roku zeznania M. M., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania R. B., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania P. B. (1), k. 62, 202, 205, 210, 254, 427-428, 488, 490, 492, 494, 580, 582, 586, 619, 620, 623, 658, 801, 822-824, 827, 829, 870, 871, 881, 882, 883, 976, 977, 992, 1053-1055 notatki i sprawozdania kuratora sądowego, k. 396-401 opinia sądowo-psychologiczna, k. 901, 920 pisma z poradni (...), k. 801, 922 pismo z poradni (...))

Małoletni K. B. ma obecnie blisko 13 lat i jest uczniem VII klasy szkoły podstawowej. Osiąga dobre wyniki w nauce i uczęszczał na zajęcia dodatkowe z języka angielskiego oraz z matematyki i na basen. Był pod opieką psychiatry. Jest pod stałą opieką rehabilitanta ze względu na skrzywienie kręgosłupa oraz niski wzrost i wagę. Małoletni P. B. (2) ma obecnie 14 lat i uczęszcza do drugiej klasy gimnazjum. Rozpoznano u niego astmę oskrzelową, jest pod opieką alergologa. Miał problemy emocjonalne pod postacią jąkania. Cierpiał na nocne moczenie i znajdował się pod opieką urologa. Uczęszcza na zajęcia dodatkowe z języka angielskiego oraz jest objęty indywidualnym nauczaniem z matematyki dla dzieci zdolnych. Prezentuje wysoki poziom zdolności spostrzegania, prawidłowego myślenia i wnioskowania. Jego obecny stan emocjonalny jest niepokojący, z uwagi na angażowanie go przez matkę w sprawy

związane z rozpadem rodziny, m.in. poprzez wypowiadanie negatywnych treści na temat ojca oraz angażowanie go w toczącą się sprawę, co obciąża go emocjonalnie. Małoletni mieszkają wraz z matką i babką macierzystą w czteropokojowym mieszkaniu, w którym posiadają osobne pokoje. Od grudnia 2017 roku na czas remontu ww. mieszkania zamieszkali w użyczonym im trzypokojowym mieszkaniu. Małoletni są rozwinięci umysłowo ponad normę wiekową oraz nie sprawiają problemów wychowawczych. Obaj uczęszczali na dodatkowe zajęcia ogólnorozwojowe na Politechnice (...). Od kilku lat mają problemy emocjonalne, są zamknięci w sobie i byli objęci pomocą psychologiczną w Ośrodku Pomocy (...) D. U.. Ich problemy są wynikiem zaburzonych relacji ich rodziców oraz ich negatywnego podejścia do kontaktów małoletnich z ojcem. Awantury występujące pomiędzy rodzicami, które odbywają się w ich obecności, powodują u nich występowanie konfliktu lojalnościowego. Są emocjonalnie uzależnieni od matki, która daje im poczucie miłości, akceptacji i wsparcia lecz jednocześnie angażuje bardzo silnie po swojej stronie w konflikt z byłym mężem. Do ich prawidłowego rozwoju emocjonalnego i społecznego potrzebne są kontakty z obojgiem rodziców, w tym również bezpośredni kontakt z ojcem. Obecna sytuacja rodzinna i panująca w niej atmosfera wychowawcza nie pozwalają na prawidłowe relacje wewnątrzrodzinne. Małoletni są pod wpływem matki i ich stanowiska co do kontaktów są spójne ze stanowiskiem matki. W wyniku nacisku ze strony matki, która projektuje u nich obawy związane z przebiegiem spotkań z ojcem i możliwości skrzywdzenia przez ojca, w poczuciu lojalności do matki nie chcą kontaktu z ojcem. Powyższe okoliczności powodowały iż małoletni bojkotowali każde dotychczasowe spotkanie z ojcem i lekceważyli go (za przyzwoleniem i akceptacją matki). W czasie kontaktów zdarzało się, że małoletni nie witali się z ojcem i informowali go, że nigdzie z nim nie pójdą i następnie wracali do mieszkania. Zdarzało się również, że w czasie spotkania małoletni nie odzywali się do ojca używając milczenia jako formy buntu i protestu przeciwko niemu. Nie mieli przy tym żadnych zasadnych powodów do swojej niechęci do kontaktów z ojcem, zaprzeczają zachowaniom agresywnym ojca w stosunku do nich. Obecnie więź emocjonalna małoletniego K. z ojcem jest znacznie rozluźniona, a małoletniego P. została zerwana. (e-protokół rozprawy z dnia 16 grudnia 2016 roku zeznania M. M., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania R. B., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania P. B. (1), k. 29-45, 92, 116 kserokopia dokumentacji medycznej, k. 62, 202, 205, 210, 254, 427-428, 488, 490, 492, 494, 580, 582, 586, 619, 620, 623, 658, 801, 822-824, 827, 829, 870, 871, 881, 882, 883, 976, 977, 992, 1053-1055 notatki i sprawozdania kuratora sądowego, k. 396-401 opinia sądowo-psychologiczna, k. 508-513 protokół wysłuchania małoletnich, k. 757-762 opinia sądowa psychiatryczno-psychologiczna, k. 862-863 pismo R. B., k. 888-889 kserokopie zaświadczeń, k. 891, 893 oświadczenie małoletniego, k. 894-899 wydruk korespondencji elektronicznej, k. 901, 920 pisma z poradni (...), k. 1019-1028 opinia I Opiniodawczego Zespołu (...), k. 1035-1037 opinia z poradni psychologiczno-pedagogicznej, k. 1058-1059 opinia o uczniu)

Matka małoletnich R. B. ma 45 lat. Nie pozostaje z nikim w związku. Ukończyła technikum odzieżowe (bez matury). Od 2008 roku nie posiadała zatrudnienia i była zarejestrowana jako osoba bezrobotna w urzędzie pracy. W marcu 2017 roku podjęła pracę w firmie odzieżowej na 1/2 etatu, ma nienormowany czas pracy. Na utrzymanie dzieci otrzymuje alimenty od byłego męża. Korzysta z pomocy finansowej rodziny oraz ze świadczeń socjalnych. Nie była karana. Była leczona neurologicznie. Od dnia 20 kwietnia 2012 roku do dnia 22 stycznia 2013 roku skorzystała z 16 konsultacji psychologicznych, 2 konsultacji wychowawczych oraz 2 konsultacji prawnych w Ogólnopolskim Pogotowiu dla O. Przemocy w Rodzinie (...). Wzięła udział w szkoleniu rozwijającym umiejętności komunikacji interpersonalnej „Zadbaj o siebie w związku. Rozmowy bez złości i konfliktów (...).” Jest bardzo zaangażowana w edukację i rozwój jej synów. Nie zawsze potrafi odczytać i zrozumieć emocje oraz potrzeby innych osób i powyższe ma odzwierciedlenie w jej relacjach z dziećmi, gdyż nie dostrzega potrzeby kontaktu małoletnich z ojcem. Jest osobą wykazującą tendencje do zachowań impulsywnych, dominujących, drażliwą, w sytuacjach stresujących ma trudności z kontrolą emocji, reakcji. Posiada umiejętność planowania, podejmowania decyzji, jednak nie zawsze właściwie przewiduje konsekwencje swoich czynów. Jest osobą wykazującą małą umiejętność komunikacji, w niektórych sytuacjach społecznych czuje się niekomfortowo. Deklaruje, iż rozumie, że dzieci potrzebują ojca i że zachęca synów do kontaktu z ojcem i prowadzi z nimi rozmowy na ten temat (czemu zaprzeczają wypowiedzi jej syna P.). Jednakże uważa, że dzieci nie chcą kontaktu z ojcem, mając w pamięci jego zachowanie z przeszłości i uważa, że kontakty ojca z dziećmi nie sprzyjają dobru małoletnich i dąży do ich zerwania. Utrzymuje, że jej były mąż nie interesował się dziećmi, nie kupował im prezentów i była obarczona wszystkimi obowiązkami opiekuńczo-wychowawczymi. Uważa kontakt e-mailowy ojca z dziećmi za najwłaściwszy (pomimo tego, że wie, że nie jest on utrzymywany). Celowo

angażuje synów w toczącą się sprawę sądową, przekazuje im informacje o tym, co dzieje się na sali sądowej i przekazuje dzieciom negatywne informacje na temat ojca. Jej działania powodują niszczenie więzi emocjonalnej małoletnich z ojcem. Jej postawa rodzicielska wskazuje na brak wiedzy w zakresie autonomii i samodzielności synów. Nie stwierdzono u niej zaburzeń osobowości, jednakże widoczne są u niej cechy osobowości paranoicznej objawiające się: podejrzliwością, nadwrażliwością, nieufnością, złośliwością, egotyzmem i wielkościowym obrazem własnego „ja” i cechy osobowości kompulsywnoobsesyjnej objawiające się: niskim progiem lękowym, skłonnością do reakcji wygórowanych, podniecenia. Powyższe cechy osobowości, jak i silne skonfliktowanie z drugim z rodziców małoletnich (co wiąże się z silnymi trudnymi emocjami – złość, gniew, lęk), mogą mieć wpływ na zaburzenie postrzegania przez nią rzeczywistości i powoduje, że trudno jest jej skoncentrować się na dobru dzieci. Ze względu na cechy osobowości wskazana jest jej długotrwała psychoterapia indywidualna. (e-protokół rozprawy z dnia 16 grudnia 2016 roku zeznania M. M., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania R. B., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania P. B. (1), k. 10, 459-460, 564-565 kserokopie zaświadczeń, k. 62, 202, 205, 210, 254, 427-428, 488, 490, 492, 494, 580, 582, 586, 619, 620, 623, 658, 801, 822-824, 827, 829, 870, 871, 881, 882, 883, 976, 977, 992, 1053-1055 notatki i sprawozdania kuratora sądowego, k. 379-385 zeznania M. K., k. 385-388 zeznania D. D. (2), k. 396-401 opinia sądowo-psychologiczna, k. 633 oświadczenie, k. 757-762 opinia sądowa psychiatryczno-psychologiczna, k. 1019-1028 opinia I Opiniodawczego Zespołu (...))

Ojciec małoletnich P. B. (1) ma 46 lat. Ukończył szkołę zawodową – rolniczą. Pracuje zgodnie z wykształceniem. Od 1998 roku prowadzi również działalność gospodarczą – usługi hydrauliczne. Mieszka z rodzicami w domu jednorodzinnym. Nie był karany i nie nadużywa alkoholu. Pali nałogowo papierosy. W trakcie rozwodu korzystał z pomocy psychologa i był leczony neurologicznie. Nie stwierdzono u niego objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Nie stwierdzono u niego zaburzeń osobowości, jednakże występują u niego cechy osobowości paranoicznej objawiające się: podejrzliwością, nadwrażliwością, nieufnością, złośliwością, egotyzmem i wielkościowym obrazem własnego „ja”. Powyższe cechy osobowości, jak i silne skonfliktowanie z drugim z rodziców małoletnich (co wiąże się z silnymi trudnymi emocjami – złość, gniew, lęk), mogą mieć wpływ na zaburzenie przez niego postrzegania rzeczywistości i powodują, że trudno jest mu skoncentrować się na dobru dzieci. Nie stanowi to jednak przeciwwskazania do opieki nad dziećmi. Chce spotykać się z synami, deklaruje miłość do dzieci i chęć uczestniczenia w ich życiu. Brał udział w licznych warsztatach umiejętności wychowawczych. Ukończył szkolenie podstawowe z zakresu udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej dzieciom oraz brał udział w warsztatach dla rodziców dotyczących doskonalenia umiejętności wychowawczych. Uczestniczył również w warsztacie „Porozumienie bez przemocy”. Jest otwarty na proponowane formy pomocy terapeutycznej. Nauczył się rozpoznawać emocje, potrzeby i uczucia innych osób, właściwie na nie reagować i w tym celu m.in. świadomie nie pokazuje się dzieciom, gdy pojawia się pod ich szkołą, kościołem, gdyż jest świadomy tego, że jego obecność wywołałaby niepokój u nich. Ma świadomość, że bez fachowej pomocy specjalistów nie odbuduje swoich relacji z dziećmi. Z uwagi na brak kontaktu z dziećmi nie posiada informacji na temat bieżących zainteresowań synów. (e-protokół rozprawy z dnia 16 grudnia 2016 roku zeznania M. M., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania R. B., e-protokół rozprawy z dnia 1 lutego 2018 roku zeznania P. B. (1), k. 62, 202, 205, 210, 254, 427-428, 488, 490, 492, 494, 580, 582, 586, 619, 620, 623, 658, 801, 822-824, 827, 829, 870, 871, 881, 882, 883, 976, 977, 992, 1053-1055 notatki i sprawozdania kuratora sądowego, k. 138-139, 515, 852-855, 881, 882, 1057 kserokopie zaświadczeń i zaświadczenia, k. 396-401 opinia sądowo-psychologiczna, k. 757-762 opinia sądowa psychiatryczno-psychologiczna, k. 890 oświadczenie, k. 1019-1028 opinia I Opiniodawczego Zespołu (...))

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione powyżej dokumenty, które pomimo tego, iż w części zostały przedłożone w formie kserokopii to nie budziły wątpliwości Sądu co do ich mocy dowodowej. Wskazać również należy, iż uczestnicy postępowania, jak i ich pełnomocnicy nie kwestionowali wartości dowodowej tych dokumentów.

Stan faktyczny ustalono również w oparciu o zeznania uczestników postępowania. W ocenie Sądu ich zeznania były logiczne lecz różnią się pod względem subiektywnych odczuć każdego z nich, w odniesieniu do konkretnych zachowań oraz indywidualnych interpretacji intencji nimi kierujących (szczególnie w zakresie ich oceny zasadności

oraz sposobu realizacji kontaktów ojca z ich małoletnimi synami). Ich zeznania znalazły ponadto odzwierciedlenie w treści dokumentów wymienionych w treści uzasadnienia.

Sąd wydając rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie oparł się również na fachowej opinii specjalistów z I Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w Warszawie, opinii sądowo-psychologicznej (k. 396-401) oraz opinii sądowo-psychiatryczno-psychologicznej (k. 757-762). Powyższe opinie, w tym w szczególności ostatnia ze sporządzonych w toku niniejszego postępowania opinii, tj. opinia I (...), były w ocenie Sądu pełne, logiczne i przekonujące. Biegli sądowi, którzy przeprowadzili badania są osobami obcymi dla uczestników postępowania, a zatem nie mieli żadnego interesu, aby przedstawiać rodziców małoletnich w niewłaściwym świetle. Biegli w sporządzonych opiniach wskazywali na liczne nieprawidłowości w zachowaniu uczestników postępowania dotyczące kwestii wychowania oraz kwestii utrzymywania kontaktu ojca z małoletnimi dziećmi. Biegli, wydając niniejsze opinie, nie oparli się na samym stanowisku rodziców małoletnich, gdyż takie relacje składane przez uczestników postępowania często obciążone są subiektywizmem, bowiem obie strony przedstawiają odmienny obraz sytuacji rodziny. Biegli sądowi posiadają bowiem odpowiednią wiedzę oraz odpowiednią metodologię umożliwiającą ustalenie, które z twierdzeń rodziców małoletnich są prawdziwe.

Przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie Sąd wziął pod uwagę również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, których zeznania ocenił jako logiczne i spójne oraz zgodne z zasadami doświadczenia życiowego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Podstawą merytoryczną do orzekania o kontaktach stanowią art. 113 – 113⁶ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Artykuł 113 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów. Kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej. Zatem wzajemne kontakty są prawem zarówno rodziców jak i dzieci. Jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy (art. 113¹ § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Sąd opiekuńczy, orzekając w sprawie kontaktów z dzieckiem, może zobowiązać rodziców do określonego postępowania, w szczególności skierować ich do placówek lub specjalistów zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń (art. 113⁴ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Z kolei w myśl art. 113⁵ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego Sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

W niniejszej sprawie zasadnym była zmiana kontaktów ustalonych w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07.05.2012 r. w sprawie o sygn. akt VII C 877/09 zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 8 maja 2013 roku, sygn. akt I ACa 1278/12.

W oparciu o materiał dowodowy zgromadzony dla potrzeb niniejszego postępowania uznać należy, iż kontakty P. B. (1) z małoletnimi synami P. B. (2) i K. B., które były ustalone w wyroku rozwodowym, nie były prawidłowo realizowane. Sąd nie miał wątpliwości, iż główną przyczyną nieprawidłowej realizacji kontaktów był ostry konflikt pomiędzy rodzicami małoletnich, którego źródłem był m.in. sposób realizacji kontaktów ojca z małoletnimi synami. W toku niniejszego postępowania tut. Sąd kilkakrotnie na czas trwania postępowania zmieniał formę kontaktów uczestnika z małoletnimi synami, ustalając m.in., aby kontakty te realizowane były m.in. w obecności kuratora w sali zabaw oraz w poradni, w których małoletni mogliby spędzić czas z ojcem oraz za pomocą poczty elektronicznej. Żadna ze wskazanych form kontaktów nie była realizowana prawidłowo, z uwagi m.in. na negatywne i buntownicze nastawienie dzieci do ojca, oraz negatywną postawę matki do byłego męża.

Sąd wydając rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie wziął pod uwagę opinię biegłych z I Opiniodawczego Zespołu (...), z której wynika, iż kontakty osobiste P. B. (1) z małoletnimi synami P. B. (2) i K. B. winny zostać wznowione, gdyż wymaga tego dobro małoletnich i troska o ich prawidłowy rozwój. Wznowienie osobistych kontaktów ojca z dziećmi pozwoliłoby im na pogłębienie ich relacji. Sąd zwrócił przy tym szczególną uwagę na pozytywne zachowanie ojca małoletnich, który w toku niniejszego postępowania w celu odbudowy swoich relacji z dziećmi oraz nabycia umiejętności wychowawczych wziął udział w licznych warsztatach umiejętności wychowawczych. Udział w powyższych warsztatach pozwolił mu zrozumieć, że w zakresie jego kontaktów z dziećmi winien kierować się dobrem małoletnich synów. W tym celu, gdy chciał zobaczyć swoich synów, przychodził pod miejsca, w których mógł ich spotkać, tj. np. pod szkołę i aby nie powodować sytuacji konfliktowych czekał aż z inicjatywą kontaktu z nim wyjdą jego synowie. Po ustaleniu jego kontaktów z synami wyłącznie w formie elektronicznej również nie wysyłał dzieciom natarczywie żadnych wiadomości, oczekując wyjścia z propozycją kontaktu przez same jego dzieci.

Jak wynika ze sporządzonych w toku niniejszego postępowania opinii biegłych sądowych małoletni znajdują się pod silnym wpływem matki i ich relacja z matką nie kształtuje się prawidłowo, gdyż jest oparta na uzależnieniu emocjonalnym dzieci od matki. Dlatego też stanowiska małoletnich co do kontaktów z ojcem oraz w zakresie ich roszczeń w stosunku do ojca, są spójne ze stanowiskiem matki. Z powyższych opinii wynika, że matka małoletnich projektuje u dzieci obawy związane z przebiegiem spotkań z ojcem i możliwości skrzywdzenia przez ojca. W poczuciu lojalności do matki małoletni nie chcą kontaktu z ojcem. Małoletni przeciwstawiając się ojcu spełniają oczekiwania ich matki w wyniku czego czują się przez nią akceptowani. Wskazać przy tym należy, iż małoletni nie podają żadnych zasadnych powodów swojej niechęci do kontaktów z ojcem. Zdaniem biegłych z (...) jeśli sytuacja małoletnich nie ulegnie zmianie u małoletnich mogą pojawić się problemy emocjonalne. Obecnie więź emocjonalna małoletniego K. z ojcem jest znacznie rozluźniona, a małoletniego P. została zerwana. Powodem tego są m.in. wspomniane negatywne działania matki oraz brak bezpośredniego kontaktu z ojcem. Dlatego też należało zgodzić się z opinią biegłych z (...), iż dla prawidłowego rozwoju emocjonalnego i społecznego małoletnich niezbędny jest właściwy kontakt z obydwojgiem rodziców, w tym kontakt bezpośredni z ojcem. Bez wątpienia obecnie występująca sytuacja rodzinna nie daje możliwości, aby powróciły prawidłowe relacje wewnątrzrodzinne. Sąd miał nadto na uwadze, iż w toku postępowania małoletni byli już wysłuchiwani i po takim wysłuchaniu udało się ojcu nawiązać z synami pozytywne kontakty, w sytuacji – co należy podkreślić – gdy małoletni zostali poinformowani iż ich matka zgadza się na te kontakty i akceptuje, aby poszli z ojcem do restauracji. Małoletni w tej wyjątkowej sytuacji – wiedząc, że matka się na to zgadza – nie stwarzali problemów w kontakcie z ojcem. Wobec powyższego najważniejsze w tej sprawie jest -w ocenie Sądu Rejonowego- stanowisko matki małoletnich. Gdy ona bowiem nie zgadza się na te kontakty dzieci skutecznie buntują się i bojkotują spotkania z ojcem. Przy czym matka małoletnich wyraża skutecznie swój gniew i bunt na byłego małżonka nieustannie go krytykując, oskarżając lub wypominając mu wydarzenia z przeszłości, o których wszyscy by już dawno zapomnieli gdyby R. B. uparcie ich nie przywoływała np. tzw. „uprowadzenia dzieci przez ojca”. W ten sposób R. B. niszczy autorytet ojca i nie pozwala mu w ogóle podjąć tej roli w sposób normalny, do czego jest on zdolny.

Wobec powyższego tutejszy Sąd ustalił, że P. B. (1) będzie się spotykał z każdym z synów osobno, zaś matce zagroził nakazaniem zapłaty, aby w końcu przestała niszczyć relacje ojca z synami. Sąd ustalił, iż ojciec będzie spotykał się z małoletnim P. B. (2) ur. (...) w pierwszą sobotę miesiąca oraz w każdą trzecią niedzielę miesiąca w godzinach 14.00-18.00 poza miejscem zamieszkania małoletniego i bez obecności matki odbierając go z jego miejsca zamieszkania i odwożąc go tam z powrotem oraz z małoletnim synem K. B. ur. (...) w drugą sobotę miesiąca oraz w każdą czwartą niedzielę miesiąca w godzinach 14.00-18.00 poza miejscem zamieszkania małoletniego i bez obecności matki odbierając go z jego miejsca zamieszkania i odwożąc go tam z powrotem. Ponadto Sąd ustalił, że P. B. (1) będzie kontaktował się 1 raz w tygodniu mailowo lub telefonicznie z każdym z synów.

Zdaniem tut. Sądu ustalenie kontaktów w sposób opisany powyżej, a w szczególności umożliwienie wnioskodawcy spędzenia wspólnego i nieskrępowanego czasu z każdym z synów z osobna, pozwoli im na nawiązanie bliskiej relacji, która jest niezbędna dla harmonijnego rozwoju psychofizycznego i emocjonalnego małoletnich. Bez wątpienia systematyczny, niezakłócony kontakt dziecka z rodzicem i prawidłowa, pogłębiona relacja pomiędzy nimi, jest gwarancją prawidłowego rozwoju dziecka oraz zredukuje ujemne skutki konfliktu jaki występuje pomiędzy rodzicami

małoletnich. P. B. (1) w czasie ustalonych kontaktów może z każdym z synów nawiązać indywidualną rozmowę, zabrać do kina, do muzeum np techniki itp. Kontakt indywidualny uniemożliwi też chłopcom wspólne bojkotowanie starań ojca co dotychczas skutecznie robili wspierając się w tym nawzajem. Małoletni powinni okazywać ojcu szacunek i posłuszeństwo, gdyż na takiej regule m.in odbywa się prawidłowe wychowanie dzieci.

Jednocześnie, w celu zapewnienia prawidłowej realizacji kontaktów, Sąd w pkt V tegoż postanowienia zobowiązał R. B. do przekazywania ojcu każdego z synów na wyżej ustalone kontakty bezpośrednie oraz polecenia każdemu z synów za każdym razem, iż ma w czasie kontaktów spędzić cały czas kontaktu z ojcem i stosować się do poleceń ojca bez protestów i dyskusji. Ponadto Sąd w oparciu o przepis art. 598¹⁵ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego zagroził R. B. nakazaniem zapłaty na rzecz P. B. (1) kwoty po 300 złotych jeżeli każdorazowo bezpośredni kontakt ojca z synem nie zostanie prawidłowo zrealizowany.

Przepis art. 598¹⁵ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że jeżeli osoba, pod której pieczę dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy, uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku. Zgodnie z treścią przepisu art. 598¹⁶ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli osoba, której sąd opiekuńczy zagroził nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej, nie wypełnia nadal swego obowiązku, sąd opiekuńczy nakazuje jej zapłatę należnej sumy pieniężnej, ustalając jej wysokość stosownie do liczby naruszeń. Sąd może w wyjątkowych wypadkach zmienić wysokość sumy pieniężnej, o której mowa w art. 598¹⁵, ze względu na zmianę okoliczności.

W ocenie Sądu przedstawione przez P. B. (1) okoliczności, które zostały potwierdzone w toku niniejszego postępowania, świadczą o niewłaściwym wykonywaniu przez R. B. obowiązków wynikających z wcześniejszych orzeczeń sądowych dotyczących kontaktów ojca P. B. (1) z małoletnimi synami. Z uwagi na powyższe orzeczono jak w pkt 5 i 6 sentencji postanowienia.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił wnioski stron o zmianę kontaktów. Zdaniem Sądu nie ma sensu kolejny raz chodzenie do poradni, w której spotkania i tak się nie udały. Ważniejsze jest, aby każdy z małoletnich sam na sam spędził czas z ojcem nawet siedząc w kinie czy w restauracji, niż aby osoba trzecia wchodziła ciągle w te relacje. Chłopcy mają już tyle lat, że są w stanie prowadzić normalną rozmowę ze swoim ojcem – jeśli tylko chcą – i co do tego Sąd nie ma żadnych wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 109 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenia. W myśl zaś § 2 pkt 1 tegoż artykułu, sąd opiekuńczy może w szczególności zobowiązać rodziców oraz małoletniego do określonego postępowania, w szczególności do pracy z asystentem rodziny, realizowania innych form pracy z rodziną, skierować małoletniego do placówki wsparcia dziennego, określonych w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej lub skierować rodziców do placówki albo specjalisty zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń.

W doktrynie przyjmuje się, iż przesłankami zastosowania art. 109 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego są: zagrożenie dobra dziecka i nienależyte wykonywanie władzy rodzicielskiej. Przesłanki te występują łącznie w takim znaczeniu, że przesłanka nienależytego wykonywania władzy rodzicielskiej jest w pewnym stopniu kwalifikowana przez przesłankę zagrożenia dobra dziecka. Z kolei przez nienależyte wykonywanie władzy rodzicielskiej należy rozumieć zarówno zawinione, jak i niezawinione niewłaściwe postępowanie rodziców (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 r., III CZP 46/75).

Ustawodawca nakazuje stosowanie ingerencji na podstawie art. 109 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego już wtedy, gdy dobro dziecka jest zagrożone. Sąd opiekuńczy działa bowiem profilaktycznie przez zapobieganie ujemnym skutkom niewłaściwego lub nieudolnego sprawowania władzy rodzicielskiej. Zarządzenia oparte na art. 109 Kodeksu

rodzinnego i opiekuńczego nie są formą represji w odniesieniu do rodziców, ani nie zmierzają do ich negatywnej oceny, lecz są formą niesienia im pomocy w przypadku trudności wychowawczych czy życiowych. Celem postępowania o ograniczenie władzy rodzicielskiej jest usunięcie zagrożenia dobra dziecka i wytłumaczenie tego rodzicom w celu podjęcia współpracy z sądem opiekuńczym w interesie ich dziecka. Z art. 95 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wynika bowiem, iż władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny. Poprzez dobro dziecka należy rozumieć zapewnienie dziecku wszystkich tych wartości, które są konieczne do jego prawidłowego rozwoju fizycznego i duchowego, normalnych warunków do prawidłowego rozwoju. Przy orzekaniu o ograniczeniu władzy rodzicielskiej, pozostaje bez znaczenia okoliczność, czy zagrożenie to zostało spowodowane niewłaściwym postępowaniem rodziców, ich nieudolnością, czy też mylnym wyobrażeniem o tym, czego wymaga dobro dziecka. Nieistotne jest także, czy zachowanie się rodziców jest zawinione (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 października 1998 roku, III CKN 321/97, LEX nr 236525).

Mając na celu udzielenie pomocy uczestniczce postępowania i jej dzieciom tut. Sąd w pkt 8 a i b sentencji postanowienia postanowił ograniczyć władzę rodzicielską matki R. B. poprzez zobowiązanie R. B. do podjęcia w terminie miesiąca i kontynuowania przez okres 2 lat terapii indywidualnej nakierowanej na uporządkowanie zachowań i emocji, rezygnację z agresji, rezygnację ze stosowania przemocy i niszczenia więzi rodzinnych oraz uzależniania dzieci od siebie, zobowiązując do stawienia się do psychologa lub terapeuty z dwoma opiniami biegłych wydanymi w niniejszej sprawie oraz poprzez zobowiązanie R. B. do zapewnienia w terminie 1 miesiąca terapii indywidualnej każdemu z synów osobno przez okres 2 lat zobowiązując do przedstawienia terapeutce 2 opinii biegłych wydanych w tej sprawie celem poprawy stanu emocjonalnego małoletnich i odbudowania ich prawidłowej relacji z ojcem, oraz do podania ojcu wiadomości o miejscu terapii synów i osobie prowadzącej (przy założeniu że ojciec zgłosi się także do tego terapeuty i będzie mógł zacząć terapię z każdym z synów w czasie, w którym terapeuta uzna to za możliwe i zgodne z dobrem małoletnich).

Ponadto w wydanym orzeczeniu tut. Sąd na podstawie art. 109 § 2 pkt 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązki opisane w pkt 8 a i b poddał nadzorowi kuratora sądowego, którego nadzór ustanowił w formie ograniczenia władzy rodzicielskiej R. B. nad małoletnimi P. B. (2) i K. B..

W pkt 9 sentencji postanowienia na podstawie art. 109 § 2 pkt 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego tut. Sąd kierując się dobrem małoletnich dzieci uczestników postępowania oraz mając na celu prawidłową realizację ich kontaktów z ojcem postanowił zobowiązać małoletnich P. B. (2) i K. B. do udziału w terapii psychologicznej opisanej w pkt 8 b sentencji postanowienia (terapii indywidualnej) oraz do wyjścia i przebywania pod opieką ojca w czasie kontaktów ustalonych w pkt 2 i 3 sentencji postanowienia oraz do okazywania w tym czasie ojcu szacunku i posłuszeństwa i wykonywania jego wszystkich poleceń. W ocenie Sądu udział małoletnich w terapii psychologicznej oraz zobowiązanie ich do odpowiedniego zachowania w czasie kontaktów z ojcem umożliwi im nawiązanie właściwych relacji, które są niezbędne dla harmonijnego rozwoju psychofizycznego i emocjonalnego małoletnich.

W zakresie kosztów postępowania Sąd na podstawie art. 520 Kodeksu postępowania cywilnego obciążył uczestników postępowania kosztami postępowania po połowie i nakazał pobrać od R. B. i od P. B. (1) kwoty po 1.025,33 złotych tytułem pokrycia kosztów wydanych w sprawie dwóch opinii biegłych (tj. kwoty 926,36 złotych tytułem pokrycia kosztów wydania opinii biegłych psychologa D. K. i psychiatry B. J. oraz kwoty 1124,30 zł tytułem pokrycia kosztów wydania opinii przez (...)). O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu R. B. orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. prawo o adwokaturze (Dz.U. 2014.635 t.j.) oraz na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002 nr 163 poz. 1348) w zw. z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz. 1800), uwzględniając nakład pracy i charakter podjętych czynności poczyniony przez pełnomocnika z tytułu pełnionej funkcji. Mając na uwadze sytuację finansową R. B. Sąd koszty postępowania z tytułu udzielonej R. B. pomocy prawnej z urzędu przejął na rachunek Skarbu Państwa i powyższą

kwotę 240 złotych plus VAT Sąd nakazał Skarbowi Państwa – Kasie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie wypłacić adwokatowi P. R. z rachunku Skarbu Państwa.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.